

**Riktlinjer för redovisning och värdering
av tillgångar och skulder som inte är
försäkringstekniska avsättningar**

1. Inledning

- 1.1. Dessa riktlinjer har utarbetats enligt artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (nedan kallad Eiopaförordningen)¹.
- 1.2. Dessa riktlinjer hör samman med artikel 75 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG (nedan kallat Solvens II-direktivet)² och med artiklarna 7–6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35³.
- 1.3. Dessa riktlinjer riktar sig till tillsynsmyndigheter inom ramen för Solvens II-direktivet.
- 1.4. Riktlinjerna är avsedda att underlätta enhetligheten i yrkespraxis mellan medlemsstater och stödjade företag vad gäller redovisning och värdering av tillgångar och skulder som inte är försäkringstekniska avsättningar.
- 1.5. Solvens II-direktivet och den delegerade förordningen (EU) 2015/35 ger i allmänhet företagen möjlighet att redovisa och värdera tillgångar och skulder som inte är försäkringstekniska avsättningar i enlighet med International Financial Reporting Standards (nedan kallade IFRS) som Europeiska kommissionen antagit i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002⁴, förutom då detta inte är förenligt med artikel 75 i Solvens II-direktivet.
- 1.6. I den delegerade förordningen (EU) 2015/35 anges tydligt i vilka fall värderingsmetoderna inte överensstämmer med den värderingsmetod som anges i artikel 75 i Solvens II-direktivet och därför bör andra värderingsprinciper eller justeringar än IFRS tillämpas.
- 1.7. I artikel 9.4 i den delegerade förordningen (EU) 2015/35 anges de kriterier som måste vara uppfyllda om ett företag önskar redovisa och värdera en tillgång eller skuld baserat på den värderingsmetod den använder för att upprätta sina årsredovisningar eller konsoliderade räkenskaper. Eiopa har avsiktligt inte bedömt vilka lokala redovisningsprinciper, som används i årsredovisningar eller konsoliderade räkenskaper, som skulle vara förenliga med artikel 75 i Solvens II-direktivet. Däremot har Eiopa tillhandahållit information om de principer som fastställs i redovisningsdirektiven.
- 1.8. Dessa riktlinjer avser den delegerade förordningen (EU) 2015/35, som anger redovisnings- och värderingsprinciper för värdering av tillgångar och skulder som inte är försäkringstekniska avsättningar. När riktlinjerna hänvisar till

---

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48)

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1)

³ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 12, 17.1.2015, s. 1)

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1)

”värdering” definieras den som en värdering enligt artikel 75 i Solvens II-direktivet.

1.9. De termer i dessa riktlinjer som inte har definierats har samma betydelse som i definitionerna i rättsakterna som nämns i inledningen.

1.10. Riktlinjerna gäller från den 1 januari 2016.

Riktlinje 1 – Väsentlighet

1.11. Företagen bör ta hänsyn till väsentlighetsprincipen enligt skäl 1 i den delegerade förordningen (EU) 2015/35 vid värdering av tillgångar och skulder. Vid väsentlighetsbedömningar bör man vara medveten om att kvartalsvisa mätningar i större utsträckning bygger mer på uppskattningar och uppskattningsmetoder än på mätningar av årliga ekonomiska uppgifter.

Riktlinje 2 – Konsekvens vid tillämpning av värderingsmetoder

1.12. Företagen bör vara konsekventa i tillämpningen av värderingstekniker. Företagen bör också överväga om det krävs förändrade värderingstekniker eller tillämpningar av dessa som en följd av ändrade förhållanden, inklusive dem som följer nedan, på grund av att en sådan förändring skulle leda till effektivare mätningar i enlighet med artikel 75 i Solvens II-direktivet.

Dessa ändringar kan innefatta följande:

- a) ny marknadsutveckling som förändrar marknadsförhållandena;
- b) ny information blir tillgänglig;
- c) tidigare använd information finns inte längre tillgänglig;
- d) värderingstekniker förbättras.

Riktlinje 3 – Förvaltningsfastigheter och andra fastigheter: alternativa värderingsmetoder

1.13. Vid tillämpning av artikel 10.7 i den mening som avses i artikel 10 i den delegerade förordningen (EU) 2015/35 vid värdering av förvaltningsfastigheter och andra fastigheter bör företag välja den metod som ger den mest representativa uppskattningen av beloppet för vilket tillgångar skulle kunna överlåtas mellan kunniga parter som är oberoende av varandra och har ett intresse av att transaktionen genomförs. I enlighet med artikel 10.6 i nämnda förordning bör dessa metoder grundas på följande:

- a) aktuella priser på en aktiv marknad för fastigheter av annat slag, i annat tillstånd eller läge, eller som omfattas av avvikande hyresavtal eller andra avtalsvillkor, som justerats med hänsyn till dessa skillnader;
- b) aktuella priser för liknande fastigheter på mindre aktiva marknader efter det att justeringar gjorts för att spegla eventuella förändringar i ekonomiska förutsättningar som skett sedan de senaste transaktionerna som gjordes till dessa priser;

- c) diskontering av kassaflödet baserat på tillförlitliga skattningar av framtida kassaflöden som stöds av villkoren i befintliga hyresavtal och andra avtal och, när så är möjligt, genom externa faktorer såsom aktuella marknadshyror för liknande fastigheter i samma skick och läge och med hjälp av en diskonteringsränta som speglar marknadens osäkerhetsbedömningar vad beträffar storleken på och tidpunkten för kassaflöden.

1.14. I vissa fall kan de olika insatserna som anges ovan leda till skilda bedömningar av det verkliga värdet för en fastighet. Ett företag bör undersöka orsakerna till dessa skillnader i syfte att fastställa den mest representativa värdeuppskattningen inom uppskattningsintervallet.

1.15. När företagen bestämmer värdet av fastigheten bör de ta hänsyn till marknadsaktörens förmåga att generera ekonomiska fördelar genom att använda fastigheten på bästa sätt eller genom att sälja den till en annan marknadsaktör som skulle använda tillgången på bästa sätt.

Riktlinje 4 – Förvaltningsfastigheter och andra fastigheter: belägg som stöder värderingen

1.16. Om värderingen av balansräkningen baseras på en formell bedömning, eller annan information före balansdagen, bör företagen kunna visa tillsynsmyndigheten att alla nödvändiga justeringar har gjorts för att spegla värdeförändringar mellan datumet för en formell bedömning eller annan information och balansdagen.

Riktlinje 5 – Finansiella skulder och egen kreditvärdighet

1.17. Vid värdering av finansiella skulder bör företagen använda tekniker för att bestämma ett värde för vilket skulderna skulle kunna överlåtas eller regleras mellan kunniga parter som är oberoende av varandra och har ett intresse av att transaktionen genomförs, exklusive eventuella justeringar för att ta hänsyn till förändringar i företagets egen kreditvärdighet efter första redovisningstillfället. Dessa tekniker kan antingen baseras på

- a) ett nedifrån och upp-orienterat förhållningssätt; eller
- b) ett uppifrån och ned-orienterat förhållningssätt.

1.18. Vid ett nedifrån och upp-orienterat förhållningssätt bestämmer företagen sin egen kreditvärdighet vid redovisning av den särskilda finansiella skulden. Den del av spridningen av avdragskurvan som avser den egna kreditvärdigheten bör hållas konstant efter första redovisningstillfället. I efterföljande värderingar beräknas värdet genom att man bestämmer de värdeförändringar som uppstår till följd av förändringar i marknadsförhållanden och som påverkar värdet av den finansiella skulden med undantag för förändringar i marknadsförhållanden som påverkar egen kreditrisk.

1.19. När företagen bedömer förändringar i marknadsförhållanden som medför marknadsrisk bör de åtminstone bedöma förändringar i den riskfria räntesatsen, ett råvarupris, en valutakurs eller ett pris- eller ränteindex.

1.20. Vid ett uppifrån och ned-orienterat förhållningssätt bör företagen bestämma den förändring i verkligt värde av en finansiell skuld som härrör från förändringarna i företagens egen kreditrisk och utesluta den från värderingen.

Riktlinje 6 – Innehav i anknutna företag: IFRS-kapitalandelsmetod

1.21. När företag värderar ett anknutet företags tillgångar och skulder med hjälp av IFRS-kapitalandelsmetod i enlighet med artikel 13.5 i den delegerade förordningen (EU) 2015/35 och om dessa anknutna företag använder en annan redovisningsstandard än IFRS, bör företagen göra nödvändiga justeringar för att redovisa och värdera det anknutna företags tillgångar och skulder i enlighet med IFRS.

1.22. Vid tillämpning av artikel 13.5 i den delegerade förordningen (EU) 2015/35 bör ett företag kunna motivera för tillsynsmyndigheten varför det inte har beräknat överskottet av tillgångar mot skulder för anknutna företag i enlighet med artikel 13.4.

Riktlinje 7 – Innehav i anknutna företag: alternativa värderingsmetoder

1.23. Om företag värderar innehav i anknutna företag med hjälp av alternativa värderingsmetoder i enlighet med artikel 13.1 c i den delegerade förordningen (EU) 2015/35 bör de kunna förklara för tillsynsmyndigheten varför det inte är möjligt att omvärdera det anknutna företags tillgångar och skulder med hjälp av standardvärderingsmetoden eller den justerade kapitalandelsmetoden.

Riktlinje 8 – Eventualförpliktelser Eventualförpliktelser som uppstår från poster i tilläggskapitalet

1.24. När företagen ingår ett avtal som utgör en post i tilläggskapitalet för motparten bör de noggrant bedöma om de ska redovisa motsvarande eventualförpliktelse som en skuld i enlighet med artikel 11 i den delegerade förordningen (EU) 2015/35.

1.25. Företag bör kunna lämna en motivering till tillsynsmyndigheten om de inte har redovisat en eventualförpliktelse då de har ingått ett avtal med ett annat företag, inklusive andra företag i gruppen, och detta avtal har godkänts som en post i tilläggskapitalet.

Riktlinje 9 – Uppskjutna skatter - redovisning och värdering

Diskontering av uppskjutna skatter

1.26. Företag bör inte diskontera skattefordringar och skatteskulder.

Kvittning av uppskjutna skattefordringar och skatteskulder på Solvens II-balansräkningen

1.27. Ett företag ska endast kvitta uppskjutna skattefordringar och uppskjutna skatteskulder då de har legal rätt att kvitta aktuella skattefordringar mot aktuella skatteskulder och om de uppskjutna skattefordringarna och uppskjutna

skatteskulderna hänför sig till skatter som debiterats av samma skattemyndighet för samma skattskyldiga företag.

Redovisning och värdering av en uppskjuten skattefordran netto

- 1.28. Om det inte finns tillräckliga skattepliktiga temporära skillnader som förväntas återföras under samma period som den förväntade återföringen av de avdragsgilla temporära skillnaderna, bör företaget överväga sannolikheten för att skattepliktiga vinster kommer att uppstå under samma period som återföringen av de avdragsgilla temporära skillnaderna eller i perioder för vilket ett skattemässigt underskott till följd av den uppskjutna skattefordran kan användas bakåt respektive framåt i tiden.
- 1.29. När ett företag gör prognoser för skattepliktiga vinster och bedömer sannolikheten för att tillräckligt stora skattepliktiga vinster kommer att uppstå i framtiden, bör det
- beakta att inte ens en stark vinsthistorik kan ge tillräckligt objektiva belägg för framtida lönsamhet;
  - beakta att osäkerhetsgraden avseende framtida skattepliktiga vinster till följd av förväntade nya affärsmöjligheter ökar när bedömningsperioden förlängs, och i synnerhet när de förväntade vinsterna beräknas uppkomma under perioder bortom företagets normala planeringscykel;
  - beakta att vissa skatteregler kan försena eller begränsa indrivningen av outnyttjade skattemässiga underskottsavdrag och andra outnyttjade skatteavdrag;
  - undvika dubbelräkning: skattepliktiga vinster till följd av återföring av skattepliktiga temporära skillnader bör undantas från beräknade framtida skattepliktiga vinster då de har använts för att stödja redovisningen av uppskjutna skattefordringar;
  - se till att prognoser över skattepliktiga vinster blir både trovärdiga och huvudsakligen överensstämmer med de antaganden som görs för andra beräknade kassaflöden. Framför allt bör de antaganden som ligger till grund för prognoserna stämma överens med dem som ligger till grund för värderingarna av försäkringstekniska avsättningar och tillgångar i solvensbalansräkningen.

Riktlinje 10 – Uppskjutna skatter - dokumentation

- 1.30. På begäran ska företagen kunna ge tillsynsmyndigheterna information som minst bygger på företagets bokföring, som innehåller
- orsaken till temporära skillnader som kan leda till redovisning av uppskjuten skatt;
  - redovisnings- och värderingsprinciper som tillämpas för uppskjuten skatt;
  - en beräkning, för varje typ av tidsskillnad och för varje typ av underskottsavdrag och andra outnyttjade skatteavdrag, av storleken på

redovisade uppskjutna skattefordringar och -skulder, liksom underliggande antaganden i samband med detta belopp;

- d) en beskrivning av redovisningen av uppskjutna skattefordringar, som åtminstone innefattar
- förekomsten av eventuella skattepliktiga temporära skillnader som kan hänföras till samma skattemyndighet, samma skattskyldiga företag och samma typ av skatt som förväntas återföras under samma period som den förväntade återföringen av de avdragsgilla temporära skillnaderna eller, i förekommande fall, skulle resultera i skattepliktiga belopp mot vilka de skattemässiga underskottsavdragen eller utnyttjade skatteavdragen kan utnyttjas innan de förfaller;
  - om det förekommer eventuella skattepliktiga temporära skillnader som kan hänföras till samma skattemyndighet, samma skattskyldiga företag och samma typ av skatt, dokument som visar att det är sannolikt att företaget kommer att ha tillräckliga skattepliktiga vinster som kan hänföras till samma skattemyndighet, samma skattskyldiga företag och samma typ av skatt under samma period som den förväntade återföringen av de avdragsgilla temporära skillnaderna eller, i förekommande fall, skulle resultera i att företagen kommer att få skattepliktiga vinster innan rätten att utnyttja underskottsavdragen eller andra skattemässiga avdrag går förlorad.
- e) belopp och, i förekommande fall, utgångsdatum för avdragsgilla temporära skillnader, underskottsavdrag och utnyttjade skatteavdrag för vilka uppskjutna skattefordringar har redovisats eller inte.

Riktlinje 11 – Uppskjuten beskattning då företag inte omfattas av grupp-tillsyn

1.31. Då anknutna företag inte omfattas av grupp-tillsyn enligt artikel 214.2 i Solvens II-direktivet bör sådana företag tillämpa följande principer för redovisning av uppskjuten beskattning:

- a) då innehav i anknutna företag är undantagna från grupp-tillsynens tillämpningsområde enligt artikel 214.2 a i Solvens II-direktivet bör den uppskjutna skatten som är förknippad med det undantagna företaget inte redovisas vare sig individuellt eller på gruppnivå;
- b) då innehav i anknutna företag är undantagna från grupp-tillsynens tillämpningsområde enligt artikel 214.2 b eller c i Solvens II-direktivet, bör den uppskjutna skatten som är förknippad med det anknutna företaget inte redovisas på gruppnivå.

Riktlinje 12 – Tillämpning av värderingsmetoder som används i årsredovisningar och konsoliderade räkenskaper i enlighet med artikel 9.4 i den delegerade förordningen (EU) 2015/35

- 1.32. Företag som tillämpar undantaget i artikel 9.4 i den delegerade förordningen (EU) 2015/35 bör överväga riktlinjerna 1, 2, 4, 5 och 8–11, samt jämförelsetabellen i Teknisk bilaga I som referens vid fastställandet av huruvida värderingarna är förenliga med artikel 75 i Solvens II-direktivet. Den tekniska bilagan är en integrerad del av dessa riktlinjer.
- 1.33. Företag inom ramen för konsolideringen av en grupp som upprättar konsoliderade räkenskaper enligt IFRS bör inte tillämpa undantaget i artikel 9.4 i den delegerade förordningen (EU) 2015/35.

Efterlevnads- och rapporteringsregler

- 1.34. Det här dokumentet innehåller riktlinjer som utfärdats enligt artikel 16 i Eiopaförordningen. I enlighet med artikel 16.3 i Eiopa-förordningen ska behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna och rekommendationerna.
- 1.35. Behöriga myndigheter som följer eller avser att följa dessa riktlinjer bör införliva dem i sitt rättsliga ramverk eller sin tillsynsram på ett lämpligt sätt.
- 1.36. De behöriga myndigheterna ska bekräfta för Eiopa huruvida de följer eller avser att följa dessa riktlinjer och ange orsaker till bristande efterlevnad inom två månader efter utfärdandet av de översatta versionerna.
- 1.37. Om inget svar ges inom denna tidsfrist kommer de behöriga myndigheterna inte att anses uppfylla kraven på rapportering och kommer att rapporteras i enlighet med detta.

Slutlig bestämmelse om granskning

- 1.38. Dessa riktlinjer granskas av Eiopa.